

paa, for at vi mulig kunne faa Sagen ordnet og forandret saaledes, at der kunde blive ligelig Afgang til Afgrøden og i det hele til, hvad der grov paa disse Enge. Tidligere for nogle Aar tilbage har ogsaa det hele bestandig været udbudt til Auktion, men det er i de sidste Aar gaaet over til at blive udlejet til en enkelt Mand at have denne Eftergræsning og Efterhærgning paa disse Enge. Dette er meget urigtigt. Jeg haaber, at disse faa Ord skulle bidrage til, at denne mislige Ordning bliver forandret. Samtidig med, at jeg har taget Ordet om denne Sag, skal jeg ogsaa oplyse, at det er meget besværligt at faa Høet hærget derfra, men jeg tror, at der med en ganske lille Befestning kunde gøres ikke saa ganske lidt til en Forbedring af dette Forhold og til at faa disse Ulemper afhjulpne. Det er maaske ikke paa sin Plads at fremdrage dette Spørgsmaal her, da det nærmere henhører under den lokale Ledelse; men da jeg dog er kommen til at berøre Spørgsmaalet, har jeg ogsaa villet fremdrage dette Punkt.

C. Sørensen: Den korte Bemærkning, jeg vil knytte til et enkelt Punkt paa Finanslovsforslaget, hører til Krigsministerens Budget. Ganske vist ser jeg, at den højstærede Krigsminister ikke er til Stede for Djebliffet; men jeg antager og ved jo, at Befæstningen er hele Regeringens Bært; og enhver af de Udtalelser, den højstærede Krigsminister er fremkommen med om denne Sag, har naturligvis været i Overensstemmelse med hele den høje Regering saaledes, at jeg af ethvert af de øvrige Medlemmer af den høje Regering og navnlig af den højstærede Konsejlspræsident vil kunne faa Svar paa det, jeg agter at spørge den højstærede Krigsminister om. Det er paa Krigsministeriets ekstraordinære Budget, at der er foreslaaet til Slutning: Til supplerende Arbejder ved Landbefæstningen ved København 500,000 Kroner. Under søger man i Motiverne, hvad der er anført til Anbefaling af denne Sag, er det meget kortfattet, saa kort og saa tørt, som det vel kan være: til supplerende Arbejder 500,000 Kroner, som paatænkes anvendte til Anlæg paa Gladsaxeplateauet. Det er jo naturligvis i og for sig i sin Orden og ganske passende til det hele, at netop om saadanne Sager indeholde Motiverne ingen Ting; om en Sag paa en halv Million Kroner staar der i Anmærkningerne kun det samme, som der staar i Lovforslaget; man ønsker, man forlanger det. Det vide vi jo, at hvad Fæstningen angaar, saa er det en Sag, hvor vi fuldstændig staa udenfor og ikke have noget at

gøre med det. Det meddeles os til behagelig Efterretning efterhaanden, som det bliver gjort; efterhaanden som Regeringen har fortset med Tillægsbevillingslove, provisoriske Love og paa forskellige Maader, saa meddeles det os til Efterretning, ellers ligger det udenfor dette Tings Myndighed og udenfor Tingets Forhandling. Det var i Fjor, at den højstærede Regering begyndte paa de „supplerende“ Arbejder til Københavns Befæstning. I Fjor forlangtes der nemlig 200,000 Kroner til Paabegyndelsen af et mindre Fort. Naar jeg talte om, at Motiverne indeholdt kun sparsomme Oplysninger, maa jeg sige, at der dog maaske er en Smule Fremgang fra i Fjor. Jeg ved ikke, om det maaske er en lille Gadeau til det Parti af Tinget, som sidste Vinter vandt den højstærede Krigsministers Sympati; men der er et lille Fremskridt. I Fjor sit vi nemlig kun at vide, at Regeringen agtede at begynde et Fort; i Aar saa vi dog at vide, hvor dette Fort, som denne Gang ønskes, skal ligge, nemlig ved Gladsaxe. Det er en lille Fremgang. Men paa den anden Side er der ogsaa den Fremgang, at i Fjor begærede den højstærede Regering 200,000 Kroner. I Aar skal den have 500,000 Kroner. — Hvad jeg vil spørge om, er egentlig ikke direkte, hvad Regeringen agter efterhaanden at kræve til disse supplerende Arbejder; thi jeg antager ganske vist, at det Svar, jeg da vilde faa, vilde høre til de Svar, der ere saa gode som intet Svar. Det vilde højst rimeligt lyde saaledes: Det vil bero paa, hvad Krigsministeren efterhaanden kan opnaa der, hvor han henter sine Bevillinger, i Statsraadet, og forskellige af den Slags Forklaringer, men ikke noget om Planen, hvorefter man gaar, og hvad man egentlig kræver. Derimod mener jeg, at vi maa kunne faa lidt at vide om, hvad det egentlig er for en Fæstning, vi have faaet, naar vi kunde faa at vide, hvad den højstærede Regering selv kalder den. Det kunde være heldigt for alle Parter at vide, hvad Bæret skal hævnes, men det er temmelig vanskeligt for os at vide. Se vi hen til Bærets Fader, den højstærede Krigsminister, har han givet det saa mange og modsigende Navne, at vi andre staa aldeles uden at vide, hvad det er, der er gjort. Kunde vi nu faa det at vide af den høje Regering, kunde vi maaske derved nogenlunde regne os til, hvor meget de supplerende Arbejder skulle koste. Nu ere vi naaede til det Punkt, at der begyndes paa de „supplerende“ Arbejder; kunde vi nu faa at vide, hvad Hovedværket er, saa kunde vi maaske ved at slaa og lægge sammen se, hvor meget der er